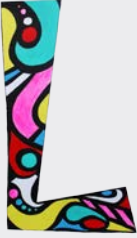

De springende ketel

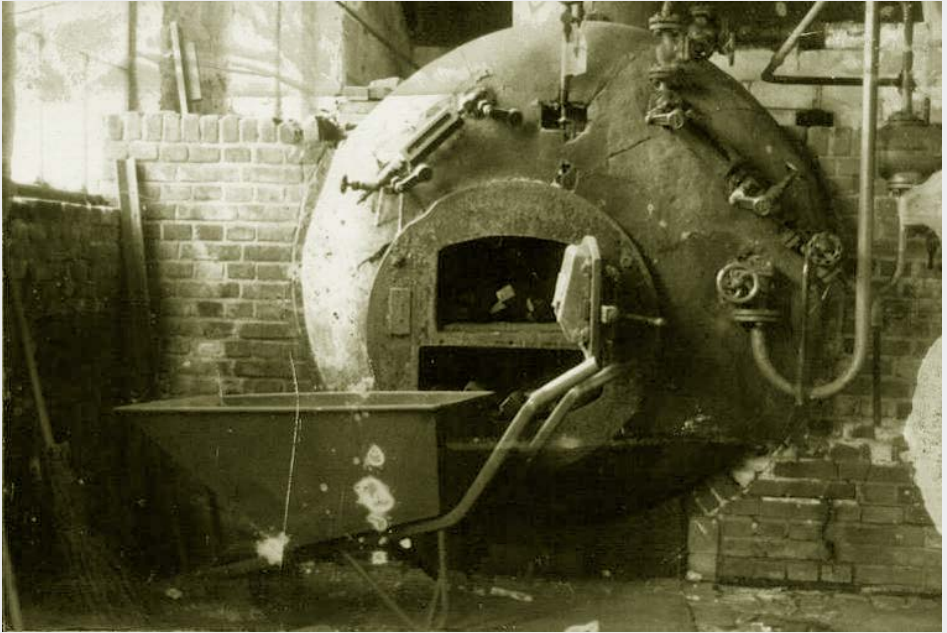

Leenen staat van oudsher bekend om zijn papierindustrie. De sprenge en beken leverden het water en de waterkracht voor het fabricageproces. In de tweede helft van de 17e eeuw werden De Bovenste Molen, De Middelste Molen en De Achterste Molen gebouwd. Deze waren een bron van werkgelegenheid, een bron van inkomsten en een bron van ellende. De molens zijn allen minstens één keer tot de grond toe afgebrand. Maar dat was nog niet het ergste.

Het was 8 mei 1873. Paul Schut had nog niet zo lang daarvoor de molen overgenomen. Paul wilde niet alleen in de voetsporen van zijn vader Hendrik treden. Hij wilde het bedrijf moderniseren. De molen bediende vele klanten uit het hele land en de vraag naar papier bleef maar groeien. Paul besloot te investeren in een nieuwe ketel die onder andere gebruikt zou gaan worden voor het koken van stro. Zijn vader vond het maar overdreven. Wat was er mis met de bestaande productiemiddelen? Daar had hij meer dan twintig jaar prima mee kunnen werken.

Paul was vastberaden zijn vader te bewijzen dat de nieuwe ketel een verstandige investering was. De productie kon worden opgevoerd. En hier zou het niet bij blijven. Paul wilde investeren in meer en grotere machines. Hij had grootse plannen. Vader Hendrik moest niets hebben van die tomeloze ambities en hield zich afzijdig.

Toen de nieuwe ketel in gebruik werd genomen was Schut senior er dan ook niet bij. Paul, zijn vrouw en kinderen en de werknemers stonden in een halve cirkel opgesteld. En terwijl de ketel voor de eerste keer flink werd opgestookt stond Paul te dromen over het succes van wat nu zijn papierfabriek was. Maar aan die droom kwam plotseling een einde.

De volgende ochtend stond in de krant:

Men meldt uit Eerbeek van 8 mei. In een naburige papierfabriek heeft heden een vreeselijk ongeluk plaatsgehad. Een ketel, bestemd tot het koken van stroo enz. zou voor 't eerst beproefd worden. Terwijl de fabriequant met vrouw, kinderen en eenige knechts er bij stond, sprong de ketel, en werd eerstgenoemde zoodanig getroffen, dat hij terstond lijk was, terwijl een paar knechts meer of min ernstig werden gewond.

In 1881 brandde De Achterste Molen, die werd bewoond door de weduwe Schut, alsnog helemaal af. Alleen het vee kon worden gered.

Dat de molen in 1888 weer werd opgebouwd om vervolgens in 1905 weer geheel af te branden is een ander verhaal.